

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8P/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813214168
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813214168.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Marekom Mikulčíkom vo veci starostlivosti o maloletých: 1/ V. I., narodený XX.XX.XXXX a 2/ Q. I., narodený X.X.XXXX, zastúpených opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., detí rodičov: matka V. I., narodená X.X.XXXX, bytom B. XX/X, O., otec P. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XX/X, O., v konaní o návrhu matky na spätné výživné, takto

rozhodol:

Návrh sa **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletých sa návrhom doručeným súdu dňa 3. júla 2013 domáhala proti otcovi maloletých spätného zaplatenia výživného na maloletých za obdobie od októbra 2012 do marca 2013. Svoj návrh odôvodnila tým, že od októbra 2012 nežije v spoločnej domácnosti s otcom maloletých, odšťahovala sa, pričom s ňou odišli bývať aj maloletí V. a Q.. Hoci pľnoletý syn M. od októbra 2012 naďalej býval so svojím otcom ona s ním chodila na lekárske vyšetrenia a prispievala mu na vreckové a podľa potreby aj na nákupy. Poukázala na to, že potreby maloletých V. a Q. sú preukázateľné a ich otec začal na nich platiť výživné od apríla 2013.

Otec maloletých vo svojom vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 9. septembra 2013 uviedol, že nesúhlasí so spätným výživným, nakoľko on od októbra 2012 na výživu maloletých synov V. a Q. prispieval a staral sa o ne minimálne v takom rozsahu, v akom sa o ne starala ich matka. Poukázal na to, že matka maloletých pracuje v Rakúsku v dvojtýždňových pracovných zmenách a v období keď bola mimo Slovenska, on s maloletým synom Q. chodil po vyšetreniach, zabezpečoval mu stravovanie a nakupoval potrebné lieky. V decembri matke maloletých poslal po pľnoletom synovi P. i hotovosť vo výške 250,- € a argumentoval aj tým, že matka maloletých má vlastné príjmy vo výške 800,- € až 900,- € mesačne okrem toho poberá aj rodinné prídavky z Rakúska vo výške cca. 800,- € mesačne, preto sú jej príjmy na priemerné a mohla z nich zodpovedajúcim spôsobom zabezpečovať výživu maloletých.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletých, ďalej prečítaním alebo oznámením obsahu listinných dôkazov a to: návrh č.l. 1-2, vyjadrenie k návrhu č.l. 7-8, výpis z účtu matky z č.l. 9, rozsudok OS Prievidza z 10. apríla 2013, sp. zn. 13P/498/2011, originály účteniek a daňových dokladov za obdobie od októbra 2012 do júna 2013.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojej úvahy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci a zistil nasledovný skutkový stav:

Manželstvo rodičov maloletých bolo doposiaľ neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 10. apríla 2013, sp. zn. 13P/498/201 rozvedené, pričom predbežne vykonateľnými výrokmi tohto rozsudku bola vyživovacia povinnosť otca maloletých V. a Q. stanovená vo výške 60,- € mesačne na každého z nich. Od apríla 2013 si otec maloletých túto povinnosť plní. Otec maloletých si o svojich výdavkoch vedie podrobnú evidenciu a tieto si zapisuje do kalendára, pričom účtenky a daňové doklady si odkladá. Oboznámením týchto dokladov na pojednávaní, ako aj výsluchom otca a matky maloletých boli preukázané skutkové tvrdenia otca o tom, že na výživu maloletých synov V. a Q. od októbra 2012 prispieval. V októbri 2012 na V. prispel sumou 28,50,-€ na stravné do školy a na Q. sumou 30,80,-€ taktiež na stravné. V novembri prispel na Q. sumou 6,-€ na nákup botasiek, v decembri obom prispel sumou min. 150,- € na nákup darčiekov. V januári 2013 hradil V. lyžiarsky vo výške 80,- € kúpil mu i topánky za 30,- € a bundu za 50,- €. Q. kupoval bundu za 35,95 €, mikinu za 30,-€. V januári Q. zabezpečoval výdavky na lekársku starostlivosť. Okrem toho obom dával až do marca 2013 vreckové v sumách min. 5,- € až 10,-€. Príjem matky maloletých bol v období od októbra 2012 do marca 2013 vo výške cca. 770,-€ v čistom, okrem toho poberala na deti v tomto období i rodinné prídavky z Rakúska vo výške cca. 800,-€. Od októbra 2012 prežívala matka s deťmi ťažké obdobie, musela zobrať do prenájmu byt za 300,-€ mesačne a starať sa o nich, avšak v tomto období deti nehladovali.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 77 ods. 1 veta tretia zákona o rodine výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd pri rozhodovaní o návrhu matky maloletých vychádzal z citovaných zákonných ustanovení, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a dospel k záveru, že návrh matky je potrebné zamietnuť, nakoľko neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť výživné pre maloleté deti spätne priznané. Otec maloletých totiž v rozhodnom období na ich výživu prispieval minimálne vo výške stanovenej v § 62 ods. 3 zákona o rodine a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Výživu maloletých zabezpečoval hradením ich stravovania v školskej jedálni, nákupom liekov, obuvi, odevov a v neposlednom rade aj prostredníctvom peňažných darov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach. Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.